

MENIGHETS BLADET

Nr. 1
2010
44. årgang

Birkenes, Herfoss og Vegusdal

Minner

Min aller første minnebok har jeg ikke lenger. Den skulle jeg gjerne hatt for den var fra første klasse. Men fra andre klasse til og med lærerskolen har jeg dem. Det er fint av og til å ta dem fram og se for seg alle dem jeg har gått i klasse med og huske det vi hadde sammen og alt de gav meg av gode opplevelser.

Likevel er det ikke minnene fra skoleklassene jeg har fått være en del av, som jeg vil dvele ved i dette nummeret av menighetsbladet. Jeg vil ta fram minner som ligger ca 30 år tilbake i tid, fordi noen av dem står så sterkt i minnet mitt at jeg tror jeg aldri vil glømme dem. Nei, jeg **håper** at jeg aldri vil glømme dem - fordi de er minner om Guds allmakt, nåde, frelse og kjærlighet.

Minner om at han kan bruke **meg**, et bitte lite støvkorn i Hans store univers. Og kan han bruke meg, kan han også bruke **deg**. Det kommer bare an på to ting: 1. Lytter vi etter Guds stemme gjennom Hans ord, Bibelen, og i vårt eget indre? 2. Gjør vi det han ber oss om?

Høsten 1978 kom jeg som lærer til Engesland skule. Til tross for at jeg hadde mange slektninger der, kjente jeg nesten ingen i Vegusdal. Det var naturlig for meg å finne min plass på bedehuset, men det var en skuffende liten flokk, ofte ikke flere enn 5-6 stykker med taleren. Men det var en bedende flokk. De bad inderlig om at Gud måtte sende vekkelse over bygda.

Utpå vinteren begynte det å gå rykter om noen vidunderlige møter borte i Iveland, og folk fra Vegusdal tok til å gå på disse møtene. En søndag hadde jeg invitert en nabofamilie til kaffe. Jeg skjønnte snart at de ikke bekjente seg som kristne, men at de var veldig interesserte i møtene borti Iveland. De brøt opp ved 18-tida etter noen trivelige timer. Da de var reist, kom det over meg en slik angst: Var det Den ondes påfunn at jeg hadde invitert denne familien nettopp denne søndagen og dermed hindret at de rakk møtet på Iveland? Det ble vel det "de gamle" kalte for en bønnekamp hos meg utover kvelden. Først ved leggetid fikk jeg ro. Neste dag fikk jeg vite at nettopp dette ekteparet hadde tatt i mot Jesus som frelser og herre på møtet borte i Iveland.

Etter hvert var det så mange vegdøler på møtene i Iveland at det ble besluttet å legge noen møter til Engesland. Folk strømmet til. På møtene i helgene kom folk fra fjern og nær. Kirka måtte få ekstra stoler fra bedehuset. Barna var med, og de hadde sin del av møtet der de fikk stå framme i koret og synge. Neste dag fortalte de med all mulig stolthet at I GÅR KVELD var jeg med på møte. Det var ikke snakk om at mamma hadde hatt med seg tegnepapir og blyant til bruk når de voksnes program- del ikke fenget barnet lenger. Heller ikke at ungene krøp ned under kirkebenkene på medbrakt pute og sov dypt til møtet var slutt og de ble båret på sterke armer ut i bilene.

Det kunne lett blitt slik at jeg som ny på stedet kunne følt meg utenfor i alt dette som skjedde.

Men slik hadde ikke Gud tenkt det. Han hadde et ønske om at jeg skulle lære ham å kjenne enda bedre. Jeg tror det var derfor han ei natt lot meg våkne i 4-tida med en tydelig tanke:

Du må be for Kathe og Frantz, to navn som jeg nok hadde hørt men ikke kunne knytte noe ansikt, etternavn eller bosted til. Jeg hadde igjen en bønnekamp. Den dagen gikk, og neste dag møtte jeg en av naboene som fortalte gledestrålende at i går kveld kom Kathe og Frantz. Og så la hun til: "De hadde bestemt seg natta før."

Et tredje minne fra denne vekkelsestida vil jeg også ta med. Som nevnt tidligere kjente jeg ikke så mange i bygda. Jeg var blitt litt kjent med to av nabokonene og den enes ektemann. Den andres ektemann kjente jeg ikke og visste ikke noe om hans Gud-forhold, men jeg visste at kona var en troende. En dag kjentes det som om Gud sa til meg at jeg skulle gå bort til denne familien og tilby meg å være barnevakt dersom de ville på møte om kvelden. Kan du forestille deg hvordan hjertet mitt banket da jeg for første gang stod på trappa til dette huset og ringte på? Men de var veldig vennlige og takket ja til tilbudet mitt. Da jeg kom bort om kvelden og de voksne var gått på møte, ville det største av barna at vi skulle be om at pappa måtte bli en kristen den kvelden, "for du skjønner det at det er bare mamma og vi som tror på Jesus og er kristne. Pappa er ikke kristen, men jeg vil så gjerne at han skal bli det". Og der i stua hadde de to små barna og jeg et herlig bønnemøte. Det nærmet seg den tida da jeg tenkte at møtet i kirka var slutt, og vi hørte at noen kom inn ytterdøra og inn i kjøkkenet, men det var veldig stille. Og jeg tenkte med meg

selv at det ble vel ikke noen nærkontakt-møte mellom Jesus og barnas pappa i kveld. Tanken var ikke tenkt ferdig før døra mellom kjøkkenet og stua spratt opp, og barnas pappa stod i døra, slo ut med armene og ropte ut: "I kveld ble jeg en kristen!"

I denne tida da så mye skjedde mellom Gud og mennesker i Vegusdal, Iveland og Evje, leste både min gode nabo Kari Engesland og jeg, i Apostlenes gjerninger. Når vi var sammen og snakket om det vi leste og sammenlignet det med det vi opplevde i kirka og i bygda, fikk vi en velsignet følelse av at **nå levde vi midt i Apostlenes gjerninger**. Slik måtte det ha vært.

Nå har jeg fortalt litt om hvordan jeg som "gammel kristen" men likevel nokså ukjent med hva det betyr når Jesus sier: "Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og - Og se jeg er med dere alle dager inntil verdens ende."

Jeg håper og ber av hele mitt hjerte at dere som leser dette ikke leser mine minner som et ønske om å fremheve meg sjøl, bare som "beviser" på at Gud kan bruke hver enkelt av oss menneskebarn han har skapt **dersom vi våger å stole på at Han virkelig har all makt i himmel og på jord**. Lenger ute i bladet har jeg spurt noen av dem som valgte Jesus under vekkelsen, om å fortelle noen av **deres** minner.

Berit.

FORBØNN

Be for en familie i Kosovo. Mor er enke og har 3 barn. Den 10 år gamle dattera er oppgitt av legene. Den yngre gutten er også alvorlig syk. Familien er muslimer, men mor er så takknemlig for forbønn. Be om helbredelse slik at Jesus blir herliggjort!

Be for ei ung kvinne som er utdannet sykepleier i sitt hjemland, men som ikke får jobbe med det hun er utdannet til der. Be om at hun må få jobb og oppholdstillatelse her i Norge og at hun må klare de eksamener som er nødvendige!

Kvinnenes internasjonale bønnedag

ble feiret i kantina på kommunehuset første fredag i mars også i år. Vi var samlet en flokk kvinner i alderen fra noen og tjue til noen og nitti og vi kunne hatt plass til enda flere. Det er et ønske fra oss i komiteen at dette samværet kunne være noe som samler kvinner fra alle de kristne menighetene her på Birkeland, slik det er rundt omkring i verden ellers. I år var det kvinner i Kamerun som hadde gitt oss opplegget under mottoet: "Alt som har ånde, skal love Herren", og tekstene var hentet fra Ap.gj. 16, 16-34, Jes.42, 10-17 og Salme 150. Vi i komiteen hadde et ønske om å få med oss noen som hadde vært i Kamerun og møtt noen av disse kvinnene. Det lyktes vi ikke med, men Kadire Bujupi gav samværet et internasjonalt preg ved å lese Salme 150 på sitt morsmål, albansk.

Så håper vi at vi kan møtes til Kvinnenes internasjonale bønnedag første fredag i mars i 2011, og da vil vi gjerne være flere, veldig gjerne flere unge. Vi utfordrer herved Birkenes-kvinner i alle aldre. Nå har dere et helt år å glede dere til å bli med i dette verdensomspennende kvinnefellesskapet. Snakk om det og bli med!

Berit

MERK! MENIGHETSBLADET BYTTER EPOSTADRESSE!

Da start.no legger ned sine eposttjenester fra 1. april i år, er vi nødt til å endre epost-adressen vår. - Vi vil fra nå av bruke den samme adressen som resten av kirken i Birkenes prestegjeld:

post@birkenes.kirken.no

FORSIDEN:

Menighetspedagog Kristin Brennsæter har mange jern i ilden! - Bl.a. driver hun og kurser foreldre i babysang. - Forsidebildet denne gang er tatt på ett kurs i fjor høst.

Menighetsbladets redaksjon vil ønske alle lesere av bladet en riktig god påske!

Red.

MENIGHETSBLADET

FOR BIRKENES, HEREFOSSE OG VEGUSDAL

Postboks 115, 4795 Birkeland

ANSVARLIG REDAKTØR:
Berit Flakk

DESIGN / TRYKK:
Bror G. Børvik / Birkeland Trykkeri

REDAKSJONSKOMITE:

Sigrid Retterholt
Ragna Synnøve Holm
Bror G. Børvik

KASSERER:
Mai Liss H. Sørbotten

EKSPEDISJON:
Emmy Suggelia
Björg Aasen
Berta Heimdal

NESTE NUMMER AV MENIGHETSBLADET

kommer ut i slutten av juni. Stoff til bladet må være oss i hende senest fredag 21. mai.

Brobyggerne møtes i påsken

27.mars-5.april går del II av freds- og forsoningsprosjektet Bridgebuilders av stabelen i Midtøsten. Høydepunktet er et fire dagers langt treff for de unge palestinske, israelske og norske deltakerne i Wadi Rum, Jordan. Ørkenen har mange unike kvaliteter som gjør den til et godt egnet sted for forsoningsarbeid. Det er viktig at deltakerne er i et nøytralt miljø der alle stiller likt, og man er ute av de vanlige maktstrukturene man lever i til daglig.

Birkenes og Herefoss er med og gjør Bridgebuilders mulig. Uten den økonomiske støtten fra menigheter og enkeltpersoner, ville ikke dette unike møtepunktet funnet sted. Personlig er jeg overbegeistret for å få være med på dette, og etter første del av prosjektet manglet jeg ord for å beskrive det underfulle fellesskapet jeg hadde erfart. Jeg håper de mange støttespillerne som Bridgebuilders har vil dele den gleden og begeistring.

Bridgebuilders er et kristent forsoningsprosjekt. Evangeliet taler først og fremst om forsoning mellom Gud og mennesker, men også om forsoning mennesker imellom. Derfor ønsker vi som kristne å støtte det arbeidet som gjøres for fred og forsoning i Midtøsten. Å skape fred er etter Guds vilje. Som kristne har vi et særskilt ansvar for våre medkristne brødre og søstre – I dette tilfellet både blant israelere og blant palestinere. Vi ser forsoningsarbeidet mellom partene som et sterkt vitnesbyrd om evangeliets kraft til å skape fred mellom mennesker.

I Jesu yppersteprestlige bønn i Joh.17 er enheten i Kristi legeme et av Jesu fremste anliggender. Å jobbe for fred og forsoning med utgangspunkt i et av verdens sterkeste motsetningsforhold forutsetter en viss porsjon ydmykhet. Å fremme Kristi legemets synlige enhet i Midtøsten er heftige saker! I en hverdag som bærer preg av håpløshet, vitner vi om håp. Der mørke og motløshet rå, demonstrerer vi verdens lys og Guds fred, og der isolasjon og avstand er blitt normalen, forsoner Kristus israelere og palestinere.

Menighetens misjonsprosjekt er enda ikke over – Blant annet ser vi frem til dør-til-dør-aksjonen 6.mai. Med denne hilsen vil jeg uttrykke vår takknemlighet for deres støtte, og oppmuntre til et fortsatt engasjement.

Velsignet påske i forsoningens tjeneste!

Johannes Kleppe
Den Norske Israelsmisjon
Medarbeider i Bridgebuilders

Fakta om Bridgebuilders:

- Bridgebuilders er et freds- og forsoningsprosjekt i regi av Den Norske Israelsmisjon og Den Evangelisk Lutherske Frikirke i samarbeid med våre partnere i Midtøsten: Musalaha, Caspari Center, og Det Palestinske Bibelselskapet.

- Prosjektet samler 10 kristne palestinere, 10 messianske jøder og 10 nordmenn i alderen 20-25 år.

- Første del av prosjektet foregår i Norge, andre del i Midtøsten. Deltakerne må være med på begge delene.
www.bridgebuilders.no

Barn på Birkeland hjelper barn i India

En kald ettermiddag i januar reiste Sol(frid) Svendsen, Kari Justvik og jeg til "Sols barnehjem" i Ubalanka, nær byen Rajamundry på østkysten av India. (Deilig å kunne la vinterkåper og støvletter ligge igjen på Kjevik.)

Dette barnehjemmet ble bygd på 90-tallet ved hjelp av norske pengebidrag. De fleste barna er foreldreløse og tilbringer dagene på barnehjemmet og skolen. Barna og de ansatte stod oppstilt da vi kom og tok imot oss med blomsterkranser og sang.

På barnehjemmet har ikke barna mye plass å boltre seg på. Soverommene er på størrelse med ei vanlig norsk stue og rommer 24 barn, 2 i hver seng, resten på golvet. En liten kasse rommer den enkeltes eiendeler. De viser oss stolt rundt, og de vet de er heldige.

Barnehjemmet og barneskolen er bygd og eid av stiftelsen "AnnaMinisteries", oppkalt etter Solfrids mor, Anna Svendsen (som bor på Birkeland). Stiftelsen eier også daghjem i nærliggende landsbyer, sykehus og kirke. I barneskolen er det også en bibelskole.

Barna starter på skolen når de er 5 år gamle, og grunnskolen er 10-årig. De får bl.a. undervisning i 3 språk: det lokale språket telegu, hindi, som er det offisielle språket i India, og engelsk. Hvert av barna på barnehjemmet har en norsk fadder som betaler et lite månedlig beløp for klær, mat og skolesaker.

På daghjemmet får barna leksehjelp og de som har faddere, får to måltider om dagen og klær, (2 skoleuniformer og ett annet antrekk, pr. år). Vi hadde med oss noen kilo med kosedyr, innkjøpt på loppemarkeder, som de andre barna fikk.

En av de frivillige medarbeiderne, Parimala, har ansvaret for innkjøp av klær. Nå trengtes det 50 – 60 nye antrekk, og vi dro med henne til byen Rajamundry med Suresh som bærer og altnuliggutt. Han fikk mange jobber, bl.a. med å kjøpe formiddagsmat og brus. Da han fikk en is som takk for dagens jobb, var ansiktet hans et eneste stort smil.

Den nye brønnen i Kattunga gitt av elever på Birkeland

For meg ble det likevel spesielt å få åpne den nye brønnen i landsbyen Kattunga, spesielt fordi pengene til brønnen kom fra barn på Birkeland skole. De hadde tjent pengene, og de hadde tjent så mye at det ble nok til 200 nye ransler, et EKG-apparat til hospitalet i Lolla og 2 sykler til barna på barnehjemmet, i tillegg til brønnen. En journalist fra lokalavisen ville ha oss med til å sette fokus på bedre hygiene og ville at vi i tillegg til å åpne brønnen, skulle feie gata. Det gjorde vi under stor jubel. Mottoet hans var: "Først reint vann, så reine landsbyer!"

Barnehjemsbarn i Ubalanka med nye ransler

Ikke alle landsbyer har tilfredsstillende toalett, men i Ryanli fikk jeg se et nybygd toalett, familiens store stolthet, bygd med penger fra en norsk fadder. Fadderhjelp gir også familiens tre barn mulighet for skolegang og studier.

I landsbyen Kattunga er det 20 fadderbarn. I tillegg var det 12 svært fattige barn som trengte faddere. Det er mange HIV-smitta og AIDS-syke i denne delen av India. Ei av mødrene oppgav at hun tjente under 5 kr dagen, og når 10 kg ris koster nesten 40 kr, er det lite igjen til klær og skolesaker. I denne landsbyen var det også 14 eldre som ba om mat-hjelp. Hver av dem får nå 10 kg ris pr. måned.

Etter denne turen er jeg veldig imponert over stiftelsen AnnaMinistries og det arbeidet som drives av ansatte og frivillige. Og så er det jo litt fint å tenke på at vi som bor på Birkeland, har en liten andel i arbeidet

Dersom noen flere i Birkenes har lyst til å bli faddere og givere, kan dere ta kontakt med

Solfrid Svendsen,
Setesdalveien 632,
4619 Kristiansand,
Tlff. 38 13 95 92, mob.456 07 465,
www.annaministries.org

Mariane Sønju Hagestad

Jesu oppstandelse - myte eller faktum?

Kristne er enige om at Jesu oppstandelse er verdenshistoriens viktigste hendelse. Andre mener at Bibelen ikke forteller sannheten når den beretter om Jesu oppstandelse. La oss se på de vanligste teoriene.

BEDRAG

Argument: Disiplene visste at Jesu oppstandelse var en bløff, men bestemte seg likevel for å forkynne at Jesus var oppstått.

Motargumenter: Etter å ha møtt Jesus etter oppstandelsen, ble alle disiplene forvandlet fra ynkelige feiginger til modige vitner. De fleste av dem ble etter hvert drept for det de trodde på og forkynnte.

Argument: Troen på Jesu oppstandelse er i virkeligheten ikke mer enn en from legende.

Motargumenter: Sagn og legender utvikler seg vanligvis over tid – i god avstand fra begivenhetene. Disiplene forkynnte Jesu oppstandelse fra dag én. Allerede på 1. pinsedag proklamerte Peter oppstandelsen (Apostlenes gjerninger 2,22-36). I resten av Det nye testamente er Jesu oppstandelse et kjernepunkt. Også Jesus selv talte tydelig om at han skulle dø og stå opp igjen (bl.a. Markus 8,31; 9,31; 10,34). Jesu oppstandelse er beskrevet realistisk og nøkternt, uten de særegenheter som oftest kjennetegner sagn og legender.

HALLUSINASJONER

Argument: Disiplene hadde syner og hallusinasjoner av Jesus etter korsfestelsen. I god tro forkynnte de så at han var oppstått og at de hadde møtt ham.

Motargumenter: Hallusinasjoner og syner kommer ofte etter at en person har drømt, grublet og lengtet etter at noe skal skje. For disiplene kom oppstandelsen derimot uventet, og først trodde de det ikke. De fleste var dessuten jordnære fiskere og håndverkere, ikke luftige mystikere. Hallusinasjoner er som oftest individuelle, men Jesus møtte disiplene som gruppe ved ulike anledninger.

BESVIMELSE

Argument: Jesus døde ikke på korset, han bare besvimte av tortur og blodtap. Han våknet til live igjen i graven.

Motargumenter: Romerske soldater hadde lang erfaring med korsfestelser. Historikere kjenner ingen som noen gang overlevde en romersk korsfestelse. Selv for en frisk mann ville det vært nesten umulig å komme seg ut av de stramme likklærne og rulle vekk den enorme steinen. For en som hadde hengt på et kors i flere timer og ikke fått mat og drikke på to-tre døgn, ville det ha vært komplett umulig. Disiplene ville dessuten lett ha sett forskjellen på en halvdød mann som trengte intensiv pleie og Jesus som dødens seierherre.

FEIL PERSON

Argument: Jesus ble ikke korsfestet og stod derfor heller ikke opp igjen. Muslimene tror f.eks. at en annen ble korsfestet i stedet for Jesus.

Motargumenter: At Jesus ikke ble korsfestet, strider mot alle historiske vitnesbyrd om Jesus. Det er utenkelig at disiplene, Jesu mor, soldatene og alle andre tok feil av personen som ble korsfestet for øynene på dem. Har Koranen, som ble skrevet 600 år etter Jesus død, større troverdighet i dette spørsmålet enn alle øyenvitnene?

HAN LEVER!

Jesus er ikke i graven. Han overvant døden. Dette har vært kirkens tro gjennom to tusen år. Utallige mennesker har selv møtt ham og fått nytt liv i ham. Jesu soningsdød på korset er betalingen for våre synder. Oppstandelsen er kvitteringen på at det han gjorde på korset, er gyldig. Paulus sier i 1 Korinterbrev 15,14: "Er ikke Kristus stått opp, da er vårt budskap tomt, og deres tro er også tom." Så viktig er Jesu oppstandelse.

Øivind Benestad,

Medlem av Agder og Telemark Bispedømmeråd

”Jesus er ikke i graven. Han overvant døden.”

Ville de ha gått i døden for noe de visste var løgn og bedrag? Ville ikke noen av dem under tortur ha avslørt bedraget?

Teorien om et bevisst bedrag stemmer dårlig med det vi vet om apostlenes karakter. Dersom de hadde diktet opp Jesu oppstandelse, er det dessuten uforståelig at de valgte kvinner som de første vitnene, - de som i samtiden hadde lav status og ofte ble regnet som lite troverdige. Og hva med den tomme graven? Jesu motstandere var svært interessert i å fremskaffe Jesu døde kropp og vise den fram, men de greide det ikke. Graven var tom.

LEGENDE

Barn og unge i Birkenes menighet

En fredag og en lørdag har vi sittet og solgt lodd på Prix – COOP til nå og har alt fått inn vel 9000 kr. Det er vi veldig fornøyde med. Tusen takk til alle som har kjøpt lodd av oss. Det er bare en glede å sitte med loddet når så mange vil kjøpe.

Men så har vi også ei fin gevinstliste å skille med. Bare se her: 1. Hekla sengeteppe. 2. Akvarell-maleri. 3. New-born dukke med klær. 4. Sykkelstativ til bil. 6. – 9. gevinst: Diverse bøker. 10. Dekorert fat fra India. 11. Deilig, mykt strikka skjerf. 12. Hekla boa. 13. Trekorg med karveskurd.

Vi vil også få takke alle som har gitt gevinster til ”øyeblikksloddene”. Vi fikk jo ikke solgt så mange på julemarkedet på Strøget på grunn av det dårlige været, så vi har

hatt både lodd og gevinster igjen, og dem har vi brukt av nå.

Vi takker hjertelig for alle de flotte gevinstene vi har fått. Dersom det nå er flere som har lyst til å gi gevinster, vil vi gjerne få dem til 2011 – utlodningen som vi har litt i bakhodet.

Som noen av dere sikkert har fått med dere, går inntekten av loddet inn som gaver til arbeidet blant barn og unge i Birkenes menighet. De går altså til babysangen, dåpsopplærings- samlingene og alt som hører inn under menighetspedagog Kristin Brennsæters oppgaver. Inntektene av loddet er tenkt som en reserve til givertjenesten.

Til dere som gjerne vil støtte dette viktige arbeidet, har dere muligheter til det i første omgang

lørdag 20.03, fredag 09.04 og lørdag 08.05. på Prix COOP.

Mariane og Berit.

Rapport fra Givertjenesten Hvorfor givertjeneste?

Å drive et stort menighetsarbeid med trosopplæring for aldersgruppa 0-18 år, krever innsats både fra frivillige og ansatte. - For at vi skal klare dette, har vi ansatt en menighetspedagog, Kristin Brennsæter, i 75 % stilling.

Menighetspedagogen leder arbeidet med trosopplæring og arbeider sammen med mange frivillige medarbeidere om for eksempel:

Babysang-kurs for foreldre og babyer
Opplegg i forbindelse med utdeling av bok til 4-åringene
6-årsklubben, en dåpskole for 6-åringene.
”Lys Våken”, et arbeid for 5.klassingene
Konfirmantundervisning og miljøarbeid
Crescendo, ungdomskoret
Koordinerer andre tiltak for ungdom
Generelt tilgjengelig for kontakt med ungdommen

Alle som har barn og unge i Birkenes nyter godt av at det er gode tiltak for de ulike aldersgruppene. Som menighet ønsker vi å ta ansvar for at barna våre skal få et godt miljø å være i og at de kan lære om den kristne tro de er døpt til.

Å ta økonomisk ansvar

Vi er vant til å legge penger i offiserskåla når det er gudstjeneste og møter. Det er fint, og det skal vi fortsette med.

Men når vi tar ansvaret med å ansette en person i menigheten vår, må vi ta noen grep som sikrer økonomien på

en bedre måte.

Givertjeneste er å gi med forutsigbarhet. Det går ut på at vi lover et fast beløp hvert år. Når mange gjør det, er vi med på å sikre økonomien i menigheten.

Som dere ser av illustrasjonen, har både antall givere og antall kroner økt betraktelig i 2009.

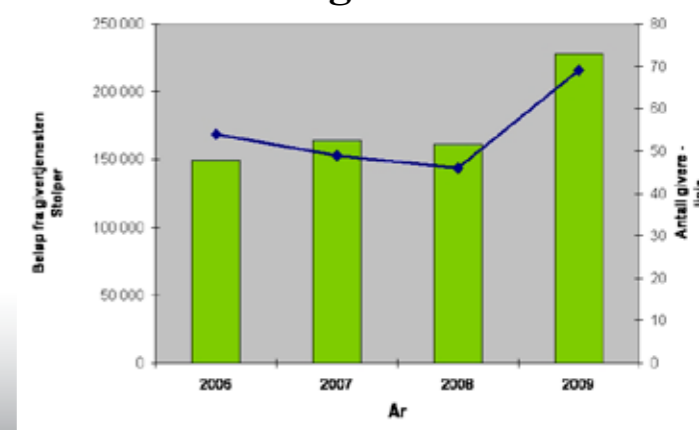
I tillegg har det kommet verdifulle bidrag fra blant annet Normisjonen og Birkenes kommune. Dette er gledelig! - Kanskje kan søylen for 2010 krype enda høyere opp?

Vil du bli fast giver, kan du kontakte kirkekontoret å få et skjema å fylle ut.

Givertjenestens bankgironr. er:

2880 11 44499

Givertjenesten til menighetspedagodstillingen: Positiv utvikling i 2009

Da bygda blei heilt forandra

Som jeg har skrevet lenger framme i dette nummeret, har jeg tenkt å grave i minner som er ca 30 år gamle, minner fra den kristne vekkingen som gikk over Iveland, Vegusdal og Evje, og som førte til at mange mennesker i dette området fikk et nytt element inn i sitt liv. Jesus kom inn som frelser og herre. Det førte for mange til en kursendring og en stor forandring i bygdene. Kanskje var forandringene størst på bedehusene for nå var ikke lillesalene store nok lenger. Jeg har bedt noen av dem som "blei med" under denne vekkingen om å fortelle litt om hvordan de opplevde vekkingen, hva som gjorde at de fattet interesse for å gå på kristne møter, hva som gjorde at de bestemte seg for å ta i mot Jesus som frelser og herre, hvilke forandringer det førte til og gjerne om de har et spesielt bibelord som de ble glad i og om de har fått spesielle oppgaver i ettertid. Nedenfor kan du selv lese hva de skriver.

Randi og Aslak Vegusdal forteller:

Hva er en vekking? Det er å bli vekket fra søvn, sløvhet og vrangforestillinger. Det var akkurat det vi ble. Det skjedde iløpet av 3 dager, den siste dagen var lørdag, 9. mars, 1979. Da gikk vi til alters i Vegusdal Kirke og bekjente oss som kristne, og at vi ville følge Jesus og ha Bibelen som veileder for livene våre. Da hadde Den Hellige Ånd åpnet øyene våre, så vi kunne se.

Det begynte så "tilfeldig" med at vår yngste datter, Siri, 8 år, en dag ved middagsbordet, fortalte at det var så fin musikk og sang i kirken på Engesland. Nesten alle i klassen hadde vært der sammen med foreldrene sine. Om ikke vi også

kunne ta en tur i kveld.

Men vi snakket det bort, og det gikk minst 2-3 kvelder før vi endelig gikk med Siri til kirken. Allerede på kirketrappen merket vi at det var noe spesielt i forhold til andre besøk i kirken. Vi ble tatt imot av en helt annen type sang og spill enn det vi ellers hadde opplevd der. Det viste seg å være Evje Sangkamerater sammen med evangelist Gerhard Fjelde og hans medhjelper Olav Røinås. Det var fullt hus, og vi klemte oss inn på en av de bakerste benkene.

Ja, dette var starten. Neste kveld var vi på plass igjen, litt lenger fremme i benkeradene. Den tredje kvelden satt vi enda lenger fremme. Evangelistens taler, hans dokumentasjon fra bibelen og den måten han satte Guds Ord inn i vanlige menneskers daglige liv på, hadde en overbevisende kraft på oss. Det førte til at vi bestemte oss for at dette både kunne og ville vi tro på. Alternativene så ikke på noen måte bedre ut.

Alt ble forandret da Jesus kom inn. Den største forandringen var nok at vi tenkte på en annen måte. Livssituasjonen ble preget av omprioriteringer og nye interesser. Dette var en opplagt frukt av omvendelse.

Alt skjedde så fort. Allerede noen dager senere var vi med i et kor. Det var på alle måter et blandet kor. Etter vår urfremførelse var det nok enkelte som mente at vi heller burde sees enn høres. Men vi sang oss da opp ved Berit Flakks hjelp, og vi reiste rundt på bedehus og i kirker der vi bidro på vår måte med sang og vitnesbyrd. Det ble også gitt oss flere muligheter til å veilede andre, både kjente

og ukjente.

Hva var det som gjorde at vi kom ut av skallet? Vi tror det var den klare forkynnelsen om hvor viktig det var å fokusere på Jesus som vår frelser - og valget mellom evig liv i Himmelen eller evig fortapelse. Ellers husker vi spesielt Matt. 6.33 og Rom. 10.9. og beretningene om Jesu gjenkomst.

Vi opplevde, helt fra dag 1, at overgangen til kristendommen var en betydningsfull vending i livet. Det kjennes så betryggende å vite at vi har navnene skrevet i Livets bok i Himmelen. Den sjelefreden frelsen gir oss kan ikke beskrives. Den må oppleves.

Kathe og Frantz Åneland forteller:

Vi har egentlig alltid trudd og hatt vår barnetru, men vi mangla visshet. Så da barna våre begynte å spørre om ikke vi også kunne gå på møtene for de andre barna på skolen hadde fortalt at det var så gøy, så begynte vi gå. Ungene syntes det var så gildt å komme fram og syng.

På denne tida var det en reklamekampanje for kofferter der teksten lød: "Er du reiseklar!" Denne annonsen stod både tidt og ofte, og teksten slo imot oss, og vi visste at vi var ikke reiseklare for himmelen. Vi gikk på flere møter. Vi hadde hjertebank og tenkte på hva folk ville si dersom vi ble kristne. Men vi skjønnte begge at vi måtte ta en bestemmelse. Vi husker ikke så mye fra akkurat dette møtet, men vi husker at vi etterpå fikk en spesiell ro, en visshet om at nå var vi blitt kristne. Kathe minnes at de første hun fortalte det til, var foreldrene, og de ble veldig glade.

Det var ei forunderlig tid, også fordi det var så naturlig å snakke om åndelige ting når folk møttes. Vi hadde fått en spesiell frimodighet. Og vi hadde en trygghet som vi kanskje merket aller sterkest når vi ba med barna fordi nå visste vi at vi trodde. Bønnene ble ekte. Vi hadde fått en ny trygghet i våre liv.

Det er ikke slik at livet er blitt bare solskinn og alt er herlighet og glede fordi vi er har tatt imot Jesus. Vi har opplevd både gode og vonde dager, men tryggheten blir bare sterkere med åra og jo lenger vi lever med Ham. Vi har også opplevd hvor viktig det er å be. I perioder som har vært vanskelige, har vi opplevd å bli båret og holdt oppe av andres forbønn. Det gir en fantastisk trygghet og fred.

Etter at vi ble kristne, har vi fått oppgaver som kvinneforeningen, Engesland Musikklag og Fredagstreffene for ungdommene i bygda.

Redaktøren spør om de har noe spesielt bibelord som de er blitt glad i, men de forteller at det er så mange de er glad i at det er umulig å velge ut ett enkelt, men Kathe siterer noe som Karsten Isachsen fortalte at han pleide å si når han la seg om kvelden: "Våkner jeg ikke i morgen, så er jeg hos deg, og våkner jeg i morgen, så er du hos meg."

Ragnhild Stølen forteller:

Min mor ble en kristen da vi barna var små, så kristenliv og tro har aldri vært noe fremmed for meg, og jeg har vel egentlig alltid hatt en rest av barnetroen

Forts. neste side

i meg. Men da jeg flyttet heimefra, kom jeg nok på avstand.

Før vi bygde hus, bodde vi hos en eldre mann i familien, og han var troende. Da møtene ble flyttet til Engesland, begynte han å be oss med på møter. Det samme gjorde en annen av de eldre troende i bygda. Jeg hadde ikke lyst, var kanskje litt redd, for jeg visste jeg var ikke frelst. På den tida var jeg medlem av en musikk-klubb. I den forbindelse hadde jeg fått tilsendt en kristen kassett som jeg slett ikke hadde bestilt. Men denne spilte jeg igjen og igjen. Spesielt var det en sang som satte seg fast i meg: ”Kom nå! Kom nå! Jesus kaller deg!” og noe med ”Himlens klokke kaller deg”. Denne kassetten spilte jeg til den ble helt utslitt.

De eldre troende fortsatte med det jeg følte som ”mas” om å komme på møte. Til slutt ble jeg lei av ”maset”, og vi gikk heile familien. Jeg husker nesten ingen ting fra dette møtet. Men jeg husker det som ble avgjørende for meg. Predikanten, Gerhard Fjelde, sa bl.a. :”Det skal kule til en trønder.” Siden jeg er trønder, var det som om det var sagt direkte til meg. Denne kvelden måtte bli min, og det ble den, og jeg husker jeg fikk en god klem av en av de eldre troende som hadde ”mast” på meg.

Etter at jeg var blitt en kristen, ble jeg fylt av en veldig takknemlighet. Da vi hadde flytta inn i det nye huset, følte jeg meg så tom. Det var så ufortjent at jeg skulle få dette store, fine huset, og jeg følte at jeg hadde ingen å takke. Nå etter at jeg ble en kristen, hadde jeg endelig Gud å takke. Det var så vidunderlig trygt og godt. Også når jeg tenkte på framtida, hvordan det skulle gå med barna våre, kjentes det så trygt nå når jeg hadde Jesus å gå til. Det var en lettelse og en enorm trygghet og takknemlighet.

Etter at jeg var blitt en kristen, fikk jeg et veldig behov for kunnskap og lærdom. Jeg leste veldig mye, og bibeltimene ble enormt viktige for meg.

Mine oppgaver som kristen ble at jeg var med i Engesland musikklag ei stund, men etter hvert ble det kvinneforeningen og yngresarbeidet som ble mine oppgaver sammen med andre som hadde unger i den alderen.

Det er et bibelsted jeg er spesielt glad i. Det står i 2.Mos.17,16: ”En hånd er utstrakt fra Herrens trone....”Jeg er så glad i disse ordene fordi de forteller at det er Han som rekker oss handa, og det er aldri han som slipper.

Gunnar Retterholt forteller:

Eg vil her prøva å fortelja om vekkinga om korleis eg opplevde vekkinga for 31 år sidan og tida før og etter. Eg er oppvaksen i Evje og Hornnes og gjekk og las for presten der. Eg vart konfirmert i Hornnes kyrkje. Den tida der hadde eg eit kall til å ta imot Jesus, men det vart ikkje noko då. Og i over 20 år gjekk ordet om Jesus inn det eine øyra og ut det andre. Eg var av og til i kyrkja, helst til høgtidene.

Men eg var aldri på bedehuset. Eg trur at om det hadde vori møte om Jesus i nabo huset ville eg aldri gått dit. Men eg las i Bibelen og trudde han var sann.

Så omlag eit halvt år før vekkinga kom kjende eg ei tomheit i livet mitt som eg aldri hadde kjent før. Eg hadde grei kone, greie born og eg dreiv gardsbruk som eg var svært interessert i, men tomheita var der. Vi hadde vitjing av ein onkel til Sigrid frå Vestlandet. Til han fortalde eg at nå ville eg byrja å gå i kyrkja og på bedehuset for det lengste ein kunne reikna med å leva var 100 år og den tida gjekk fort.

Så fekk eg eit brev frå mor mi med bibelverset frå Matteus 16,26. Der står det:” Kva gagnar det eit menneske om han vinn heile verda, men tek skade på si sjel? Eller kva kan eit menneske gje til vederlag for si sjel?”

Eg arbeidde mykje i den tida. Vanleg arbeidsdag var frå 6 om morgonen til 9 om kvelden. Eg tenkte mykje den hausten på bibelverset frå mor mi og på kva alt dette arbeidet eg dreiv med hjalp meg dersom eg skulle gå fortapt. Eg hadde nå ein tanke

om at eg i siste minutt av livet mitt ville eg ta imot Jesus, for eg var heilt sikker på at Bibelen var sann. Nå veit eg at den tanken om siste minutt er frå Djevelen. For Guds ord seier i brevet til Hebrearane i kapittel 4, vers 7: ”---- I dag, om de høyrer hans røyst, forherda då ikkje hjarta dykkar!”

Så byrja møta i Engesland kyrkje.

Kona mi Sigrid spurde meg om eg ikkje ville opp å høyra, for Gerhard Fjelde tala så mykje frå Johannes Openberring. Dette visste ho eg var svært interessert i. Det vart til at eg reiste opp. Og eg fekk mange positive overraskingar på det første møtet. Kyrkja var full av glade menneske. Eg hadde trudd før at det å vera kristen og tru på Jesus var noko trist. Og så høyrde eg den glade fine songen om Jesus.

Eg fann ut at dette var noko for meg så eg var oppe og høyrde 2 eller 3 gonger for eg bestemte meg for å ta imot Jesus som min personlege Frelsar.

Bård Vestøl var med meg ei av gongene før eg bestemte meg. Han spurde meg i bilen heim om eg og ikkje ville ta imot Jesus. Eg svara at eg trudde at heile Bibelen var sann. ” Det er ikkje nok”, svara han.

Under vekkinga i Engesland var det slik at ein kunne gå fram til altaret i kyrkja og bli bedt for. Det vart til at eg bestemte meg for å gå fram å knele ved altaret. Og den kvelden var der ei tomheit utan grenser i hjarta mitt. Eg samanliknar det med når ein spenner i ein tom blekkboks, då høyrer ein at han er tom.

Men der skjedde ikkje noko den kvelden utanom at eg hadde fått gjort kjend at eg ville ta imot Jesus.

Ein eller to kveldar etterpå skjedde der noko stort. Då Gerhard tala om Noahs ark fekk eg sjå at

Vekkelsestida over Iveland, Vegusdal og Evje var i sannhet ei vidunderlig og spesiell tid. Det var mange som opplevde at ”i dag må jeg ta imot Jesus”, og godt voksne kvinner og menn ”gav seg over”, mange inne i de varme kirkene, andre ute i 25 minusgrader på en parkeringsplass eller ved en brøytkant.

Et spørsmål som stadig kommer fram i tanken, er : ”Var det bare denne gangen det kunne skje eller vil Gud gi oss den lykke å få oppleve slike tider igjen?” Vi leser om store vekkelse i land der misjonærer fra Norge tidligere har levd ut sitt kall til tjeneste. Nå sender disse landene ut misjonærer til bl.a. vårt land. Trenger vi en landsomfattende vekkelse? Er vi i bønn om at folk i vårt eget land må få oppleve en gjennomgripende vekkelse? Skal vi la det bli vårt bønnearbeid i dette året?

Berit

50-års konfirmantene jubilerer i Herefoss

Gullkonfirmantene som var samlet i Herefoss 4. oktober 2009 var: Gunnar Arnfinn Sundtjønn, Malene Holm Lea, Torhild Igeland (Heia), Else Gerd Ravnåsen (Væting), Kjellfrid Hørte (Nesbu), Othild Homme (Rønningen), Alfhild Johnsen (Michalsen), Liv Mæsel Rundberg, Marit Suggelia (Heia), og Kjell Eirik Stoveland.

Søndag 4. oktober hadde Herefoss menighetsråd invitert 50-års konfirmantene til gudstjeneste i Herefoss kirke og samling på skolen. 10 gullkonfirmanter møtte opp, og alle fikk en fin og minnerik dag i heimbygda.

Vikarprest Yngvar Langås forrettet i kirken og hedret gjestene på en fin og profesjonell måte. Alle gullkonfirmantene presenterte seg framme i koret, og presten ledet det hele. Konfirmantene ble på en naturlig måte involvert i gudstjenesten. Else Gerd Ravnåsen og Kjellfrid Hørte leste teksten, og Liv Mæsel Rundberg fortalte fra konfirmanttida.

Liv Mæsel er datter til Thomas Mæsel som var prest i bygda på den tida. Hun vokste opp i prestegården, og hadde mange gamle minner derfra og fra hele bygda også.

Denne søndagen kom Liv den lange veien fra Kåfjord i Finnmark, og hun hadde gledet seg veldig til dette gullkonfirmanttreffet. Liv gikk og las sammen med denne gjengen, men prestefamilien flyttet like før konfirmasjonen, slik at hun ikke ble konfirmert her. Hun sa at Herefoss var barndomsbygda og konfirmanttida hadde hun i Herefoss. Hun mintes Magnus Stoveland som var organist, Knut Nesbu som var klokker og

fare, Thomas Mæsel, som var prest. Hun mintes katekisme, bud og salmevers, men hun mintes også mye sang. Familien Mæsel sang mye. Hun mintes at faren alltid sang "Ungdom tru på Jesus" til konfirmantene på konfirmasjonssøndagen. Liv Mæsel avsluttet med å synge denne sangen i kirken.

Vikarprest Yngvar Langås holdt en dyp og tidsaktuell preken. Vi er født til å leve i frihet. Vi er forskjellige og skal være forskjellige, men vi er født til frihet, sa han. - Ofringen denne søndagen gikk til Redd Barna.

I grendestua på Herefoss skole hadde menighetsrådet dekket festbord til gjestene. Flere av gullkonfirmantene hadde med seg ektefellen og mange bygdefolk møtte også opp, slik at det ble ganske fullt. Rundstykker, bløtkake og kaffe smakte fortreffelig, og praten og mimringen gikk høyløyt.

Inga Halvorsen ledet den offisielle mimrestunda, og hun fikk fram mange halvglemte minner. Latteren satt løst og folk hygget seg. Inga hadde også laget en bilde-natursti i gym-salen. Folk vandret rundt, så på gamle og nye bilder og fikk strekt på beina og pratet litt løst og fast. - Stor interesse viste også Helge Wroldsens utstilling av gamle bilder fra livet i Herefoss.

Det ble langt på ettermiddag denne oktobersøndagen for kirkefolket kom seg på hjemvei. - Gullkonfirmantene var fornøyde, vertskapet var fornøyd og Herefossbygda viste seg fra sin flotteste side. - Høstfargene speilet seg i fjorden og Herefossen sang en stille og vemodig "På gjensyn melodi" vekselvis i dur og moll.

Herefoss menighet ønsker alle bladets lesere en riktig god påske!

SOUP – SOAP – SALVATION

Søndag 28. februar fikk Herefoss Menighet storfint besøk av sju soldater fra Frelsesarmeen i Arendal. De sang til applaus fra menigheten, og Solveig Tengelsen fortalte på en interessant og flott måte både om armeen i dag og hele historien fra William og Catharina Boot i London på 1800 tallet. Suppe, såpe og frelse var viktig den gangen, og det er like viktig i dag, fortalte Solveig.

Frelsesarmeen kom til Arendal i 1888, og hundrevis av mennesker kom på møtene, og i løpet av seks uker ble over tre hundre sjeler frelst. Frelsesarmeen fikk lokaler i Østregate og der har de holdt til inntil for ti år siden da de kjøpte Arendal Bedehus for å få bedre plass.

Frelsesarmeen er mest kjent for sitt sosiale arbeid. Slumsøster-

arbeid, sykepleie, nattevakter, mat og gaver til trengende.

Julegryta er et kjent bilde i alle norske byer og tettsteder. De begynte med den rundt år1900 og behovet for hjelp blir bare større og større. - Julia 2009 ble det gitt kr.280 000 i julegryta i Arendal, og de pengene ble brukt til hjelp til distriktets folk.

Frelsesarmeen gir aldri penger til mennesker, men gaver og mat, sa Solveig. Denne jula delte de ut gaver til to hundre husstander, pluss seksti matpakker.

Frelsesarmeen merket større pågang enn vanlig under finanskrisa. Da trengte folk hjelp til for eksempel strømregningen.

Frelsesarmeen er synlig over hele verden med uniformene sine, og de trår til der det er stor nød. De har vært aktive på Haiti i over seksti år og der står de på også nå. De har mange barnehjem der og heldigvis gikk det bra med dem nå i jordskjelvet, fortalte Solveig.

SOUP – SOAP – SALVATION er mottoet til Frelsesarmeen. For William Boot var sjelers frelse det viktigste, og det er det også for meg og for Frelsesarmeen sa Solveig Tengelsen til slutt.

Offergaven denne søndagen gikk til Frelsesarmeen, og Solveig åpnet med å takke for gaven og hun sa at hun var begejstret for nynorsken i Herefoss Kirke.

GØY PÅ YNGSTES!

Yngstes er et kjent tilbud på bedehuset for barn fra 4. – 7.klasse. Møtetid er tirsdager kl.18.30 – 19.30. - Jeg inviterte meg med og fikk umiddelbart inntrykk av at det må være gøy å gå på Yngstes!

Vinterkleddede gutter og jenter inntok lillesalen; noen satt med- og andre uten lue og ytterjakke. 32 barn møtte opp, og salen ble ganske full av en frisk og livlig gjeng.

For noen kunne det være fristende å prate og støye eller småerte jentene eller guttene på benkeraden bak. Det var ikke så unaturlig at det tok litt tid å komme til ro.

Bodil Erlandsen

Bodil Erlandsen ledet denne kvelden. Hun er en av åtte voksne ledere. For å få gutter til å gå på Yngstes

betyr det mye at det er flere menn blant lederne. På hvert møte er det tre voksne som har ansvar, og denne kvelden var Arne Sundvoll og Marte Svaland med.

De forteller at det kan være 20 – 40 barn som kommer på samlingene. De fleste samlingene er som denne med sang, andakt, opplesning og konkurranser, men på programmet for våren står også pizzakveld med film, spillekvelder, båltur og en åpen avslutningskveld siste tirsdag i april.

CD-spiller var til god hjelp under moderne sanger som "Tøff nok" og "Livet er herlig".

Bodil leste et kapittel fra boka om Anders og Malin. Den fanget oppmerksomheten til barna, de lyttet og var ganske stille.

Eivind Hellerslien

Stille var det også da Eivind Hellerslien holdt en god andakt med stor grad av visualisering. Han holdt opp en bærepose av plast og fylte oppi ulike gjenstander som eksempler på hva han brukte tid på i hverdagen: ID-kort til jobben, en bleie til sønnen, skismurning, tommestokk til oppussing m.m. Han tegnet så et stort ansikt på posen og munnen fikk et stort hull. Ut fra munnen kom da alle tingene som han var opptatt av, en etter en. Det var lett å forstå budskapet. Vi snakker om det vi bruker tida på. Så fikk både store og små noe å tenke på: Hvor mye tid

braker vi på Jesus og hvor mye sier vi om det som gjelder troen på han?

Konkurranser og leker er det alltid lett å få noen til å stille opp på. Hatteleken var veldig gøy å være med på. Åtte barn deltok og alle, unntatt en, fikk morsomme hatter på hodet. Det gjaldt å få kapret en hatt fra en av de andre mens de gikk rundt talerstolen og musikken spilte. Da melodien stoppet måtte den gå ut av leken som ikke hadde hatt på hodet. Det var stor stemning og en ivrig heiangjeng blant tilskuerne.

Jeg snakket med klassekameratene Christoffer Målen, Vegard Dugstad og Erik Aamlid Hatlevik i 5A etter samlingen. De hadde vært med fra 4. kl. Det de syntes var gøy med Yngstes var at de fikk være med på mange aktiviteter som bowling og turer. "Og så får vi høre om Jesus".

Yngstes har lange tradisjoner. Reidar Haugen startet foreningen og var sentral i arbeidet i en årrekke. Når Yngstes startet er det ikke noen som har kunnet si helt nøyaktig, men blant gamle papirer finnes det en regnskapsbok fra høsten 1971. Her er det og innskuddsbok i Postsparebanken på "Birkeland Yngstesavdeling". Første sum som ble satt inn 07.12.1971 var kr. 100, - .

Det var helt andre priser på premiene den gang. 4 pk. chips (små poser) kostet kr. 7,40! Det var nok ikke mange deltakere i hatteleken som hadde fått Dumlekarameller og andre karameller i premie for samme sum denne tirsdagen i februar 2010, vel 38 år etter antatt oppstart.

LIFT

Besøk av vennskapsmenighet fra England

Birkenesinger på vennskapstur i England mai 2009. I midten foran ser vi Stuart Nairn, som er sokneprest i Nar Valley og vår vert under besøket.

I mai 2009 var en gruppe fra Birkenes på besøk i vår vennskapsmenighet i Nar Valley i Norfolk i England. Vi hadde noen flotte dager sammen med prest og menighet og de hadde lagt opp et innholdsrikt program for oss.

Vi kunne ikke være snauere enn at vi inviterte dem til å komme på en gjensitt! - Og når er Birkenes på sitt beste? Kanskje mai måned kunne være noe? Hadde de lyst til å oppleve vår nasjonaldag i midten av mai? Jo, det ville de gjerne. Som sagt, så gjort!

Nå kommer en vennsapsvisitt fra Nar Valley Group of Churches til Birkenes helga 14.– 18. mai. En komite er oppnevnt av menighetsrådet for å legge opp program for disse dagene. Vi kommer til å trenge noen vertsfamilier som kan huse gjestene våre. Så gleder vi oss til besøket. Det er fint å knytte nye vennsapsbånd og dele tanker og tro på tvers av kulturer og språk.

Gunvor Hofseth

Om å være

«Jeg synes jeg har fått gjort så lite i livet mitt!» - Sukket kom fra en eldre småbruker i ei lita bygd vestpå. Han hadde nok i unge år drømt om å bli lærer, men så døde eldstebroren, odelsgutten, av

” Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus ”

tuberkulose, og han måtte overta gard og ansvar for sine foreldre. Lærer-drømmen gikk først i oppfyllelse på tre av barna og mange barnebarn. Han syntes han hadde fått gjort så lite! Var nå det sant? - Mye jord var dyrka. Mange meter med grøfter var lagt for å gjøre myr om til fruktbar mark. Steinrøysene i utkantene fortalte sitt. I protokoller for kommunestyre, skolestyre og menighetsråd er navnet hans å finne, ikke fordi han hadde

strevd for det, men fordi han var samfunnsbevisst. Han brukte ikke mange ord, men *var*; og oppgavene kom.

Når barna kom til søndagsskolen, var han der. Det brant lystig i ovnen når det skulle være møte på bedehuset. En hadde vært der og fyrt opp. Han lyttet når noen

trengte trøst, oppmuntring, råd, veiledning. Den milde sjelsørgeren hadde god tid i slike situasjoner, selv om han alltid hadde mye å gjøre. Han *var*.

Han *var*. Derfor fikk han gjort mye og være mye for mange. Jeg veit det, for jeg kjente ham godt. - Han var min far.

Strategier. Prosjekter. Reformert. Begreper blant dagens «mote-ord». Nødvendige? Ja visst, dersom en har et mål og ønsker å nå det. Erfaringene blir vel likevel ikke så sjelden at det blir mange ord, mangfoldige drøftings-timer og mye papir, men målet, når en det? Får en gjort det som virkelig gjøres skulle? For noen tiår siden kom det ut ei bok med tittelen «Vi gjemmer oss på bedehuset», lunt og humoristisk skrevet, men med ransakende innhold. - «Vi gjemmer oss på møterommet.» Var det stygt og urettferdig tenkt? Unnskyld! Undertegnede sitter selv i «glasshus».

Tankene går til dem jeg kjente i menighetene våre, som i det stille fikk bety så mye for enkeltmennesker. De hadde et ønske om å *være* ei støtte og en veiviser for andre på livsveien. De brukte ikke de mange orda, men de *var* der, og det var kjent. Også i dag finnes det noen slike. De er - og *gjør* så mye for så mange i det stille. De er der, ser og går inn i de gjerningene som blir lagt ferdige for dem. (Ef.2.10.)

Det er gode forbilder for oss alle i den situasjonen den enkelte av oss er i. Størst av alle forbilder er likevel han som kom, som sann Gud og sant menneske, og slettet vår gjeld til Gud ved å gi sitt liv for oss. «Jeg har gitt dere et forbilde: Slik jeg har gjort mot dere, skal også dere gjøre,» sa han da han hadde vasket disiplenes føtter. «Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus», skriver Paulus. Hans «strategi» var: *Være, se, gjøre*.

Da blir det i alle fall mi bønn:

*Å, var eg meir deg, Jesus, lik, så hjartevarm og god, med same kjærleik utan svik som du i striden stod!
 Å, var eg meir med liv og tru i alle ting som du, som du, min Gud, kor sæl eg var!

 Å, var mitt liv ei himmelbru, i alle ting som du, som du, min Gud, kor sæl eg var!*

Matias Orheim.

Olav Geirstadell

Kryssord nr. 1 - 2010

Kryssordspillet med bilder og løste ord. Bilder inkluderer en kvinne (topp), et barn (venstre), og et dyr (nede).

BILDE		KJERRING		FUGL	SJEFI-BISKOP	SITT PÅ RYGGEN TIL ET DYR SOM BEGGER SE SELVEJDYR	FALSK PÅSTAND	SVIM-MEL
		DRINK	GRAPE		REKLAME	DYRELYD		
SNARRE MED GUD			FRED	FARGE			DIT KAIN DRO	ADELS-MANNER
ORGA NISA-SJON		ORGA NISA-SJON			FOR-FALTE			
				LIKE		UREDD		
		UTROP		VEGUSDAL			LIKE	
		I TIL-LEGG		UTROP				
	KON-KUR-AN-SE			NAVN		AVIS	KIKKE	OM-KOMME
		KJØK-KEN		PLAGG				BYGE RØYS
		EKSI-STERER		MÅFAE KALD OVERELATE DYR			KLOKKE	ER DET IVA
	GLO			TALL	PÅ FLY		MÅLE-ENHET	HVILTE
	FAKTIK OP-LESNING				BER-KELIVA		GALLERI	BEVER-GELSE
			OVER-FØRER					REKKE
	FOR-STAND							

Innsendt av:

Navn.....

Adresse.....

Poststed.....

Kryssordløsning sendes: MENIGHETSBLADET, Postboks 115, 4795 Birkeland innen 21. mai 2010

3 gavekort av kr. 100,-

Løsning på kryssord nr. 4 - 2009

Vinnere:

Anne Marie Mollestad, Birkeland

Liv Belland, Engesland

Unni Eikenes, Birkeland

Premier er sendt / overlevert!

Løst kryssordspillet.

BILDE	A	V		NYDE-LIGSTE	KU	MIKRO-SK		G	Ø	Y		E	N					
		H	A	N				E	R		L	E	D	E	R			
	V	A	K	A	N	S	E		P	R	O	V		D	A	N	S	A
		K		R		U		L		I		I	D	I	O	T	E	N
	T	R	O	M	P	E	T	I	S	T	E	N		D	R	I	N	K
	T	O	B	I	A	S												
	A	R	N	S	T	E	I	N										
	L	A	N	S	E	R	I	N										
	E	D																
	S	R	O	K	S	E	T	H										
	S	N	O	R	R	E												
	I																	

STØTT VÅRE ANNONSØRER - DE STØTTER OSS

 <p>Topland Begravelsesbyrå Birkenes Herefoss Vegusdal A. Topland - tlf. 37 04 06 76</p>	 <p>Velkommen til en tur med BIRKELAND BUSSE Tlf. 37 27 63 43</p>	 <p>Birkeland Elektro A.S 4760 Birkeland Tlf.: 37 27 61 08 Mobil: 957 33 955</p>
 <p>Velkommen til trend Interiør > jernvare BIRKELAND JERN OG FARGE AS 4760 Birkeland Tlf./fax: 37 27 60 28</p>	<p>Conradi Begravelsesbyrå Bergemoen - Grimstad Inneh.: Tonje Margrete og Trond Magne Teistedal Vi besøker alle byråtjenester Birkenes, Lillesand, Høvåg Tlf. 37 04 65 95 hele døgnet</p>	 <p>Telefon 37 27 67 40</p>
	 <p>Tlf. 37 27 63 50</p>	<p>T. Mauseth Industriservice AS Birkeland Tlf. 37 27 63 70 Mobil: 945 83 644</p>
 <p>Åpent alle hverdager 09-20</p>	 <p>Åpent 09-20 alle hverdager</p>	<p>RUGSLAND SANDTAK Sigmund Rugsland Tlf. 37 27 93 48 Mobil: 915 87 800</p>
 <p>nettbank Birkenes Sparebank Telefon 37 28 03 00 - Telefax 37 28 03 01 Internett: www.birkenes-sparebank.no - E-post: post@birkenes-soarebank.no</p>	 <p>4760 BIRKELAND Tlf. 37 27 63 16 Mob.tlf. 942 91 766 / 908 76 427</p>	 <p>Jernbanegata 3. 4790 Lillesand Tlf: 37 27 32 12 - Fax: 37 27 32 44</p>
 <p>4760 Birkeland Tlf./fax: 37 27 65 00</p>	 <p>Baderoms møbler for alle hjem Kvalitet - Trygghet - Garanti</p>	
<p>MOPEDER - LETTE MC - ATV Salg - service/rep. - deler Southern Motor Co. Tveide, 4760 Birkeland Tlf.: 37 27 69 60 / 907 58 031</p>	 <p>Strøget, 4760 Birkeland Tlf. 37 27 90 50</p>	 <p>Etablert 1933 Birkenes - Herefoss - Vegusdal Alltid tilgjengelig - Tlf. 38 17 74 50</p>
	 <p>Innehaver: Arnold og Øystein Bjørklund SPESIALFIRMA - GRAVMONUMENTER Moy, 4870 Fevik. Tel: 37 04 72 31, Mobil: 97 53 47 05, 90088859, Fax: 37 04 71 48, E-post: info@fevikstein.com</p>	 <p>Blomster • Gaver Medisinsalg Strøget - tlf 37 27 63 15</p>

SIMONSTAD SANGKOR

Kommer til Herefoss kirke 18. april. For ett år siden var de hos oss med sitt flotte og stemningsfulle program "Tenn et lys". Denne gangen er det våre mest kjente og kjære salmer som er i fokus, og det blir en fin blanding av

allsang og korsang. Det hele skal bindes sammen på en fin måte av sokneprest Gunvor Hofseth. Dette blir garantert en flott og minnerik aften i Herefoss kirke.

Liker du salmer, liker du å synge salmer, setter du pris

på det budskapet som ligger i salmene? Da er det bare å møte opp i Herefoss kirke søndag 18. april kl. 18.00.

Hilsen
Herefoss menighetsråd
Petter Ross

slekters gang

døpte

BIRKENES:

Tyra Aamlid
Frida Aamlid
Sondov Vreim Jørgensen
Ida Birkeland
Leah Otilie Liadal
(døpt i Kr.sand Domkirke)
Jan Bastian Hauge Solberg
(døpt i Vestre Moland kirke)
Hassan Mahamud Salat
Kristian Udem Rugsland
Kirsten Pedersen Moldal
Hans Kristian Raen
Kasper Thomassen Løgevik
Oliver Thomassen Løgevik
Kristian Haabesland Lied
Nikolai Haabesland Lied
Sander Jansen
Johannes Korsvik Netland

HEREFOSS:

Martinius Topland
Carlos Fernandez De La Reguera Dorow
Sofia Ravnåsen-Solvang

VEGUSDAL:

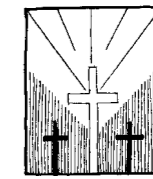
Maurits Aune
Aslak Kleivane Engesland

vigde

BIRKENES:

Anne Borghild Woie og Alban Berisha
Tone Gerd Langeid og
Knut Mangor Mosfjell

døde

BIRKENES:

Bent Mosfjell f. 1916
Else Marie Drolsum Vellene f. 1947
John Gunnar Kallstøl f. 1964
Harry Johan Vormedal f. 1920
Ingeborg Repstad f. 1921
Inger Olea Mosfjeld f. 1923
Svein Arild Mosfjell f. 1967
Børge Ivarsen f. 1962
(gravlagt Kr.sand Domkirke)

HEREFOSS:

Bjørn Herefoss f. 1931
Aina Gjertrud Rasmussen f. 1967

NYTT FRA MENIGHETSRÅDENE

BIRKENES:

Misjonsmarsjen 9. mai meldes inn i Naturlos-programmet.

VEGUSDAL:

Dåpshilsen til 1., 2. og 3. års dåpsdag

To modeller er aktuelle:
Birkenes: Alle får dåpshilsen på døra på 1., 2. og 3. års dåpsdag.
Herefoss: Alle inviteres til kirka en gang i året og får dåpshilsen der.

Vi går for "Herefossmodellen", men bytter ut kirka med bedehuset.

Barnetime under gudstjenestene

Terje lager noen treplater som brukes til underlag til tegneark. Barna kan sitte i kirka under prekenen å tegne hvis de vil. Kjelfrid finner fargeark.

HEREFOSS:

Barne- og ungdomsarbeidet

Siv Landås og Ågot Gulbrandsen orienterte om det kristne barnearbeidet

i bygda, fra henholdsvis S-klubben og Søndagsskolen. Det er tilsammen ca. 30 barn og ungdommer med i de to foreningene. Menighetsrådet ønsket å diskutere samarbeid og tiltak som man kunne løse i fellesskap.

Det største behovet var først og fremst å få hjelp til dette arbeidet. Wenche Myrvang, Berit Gauslå, Geir Ola Tveit og Solveig Ross er personer som umiddelbart sa seg villige til å kunne benyttes.

Det ble også diskutert om det var mulig å flytte Søndagsskolens aktivitet til et annet tidspunkt, samt om det kunne samarbeides om arrangementer som felles juletreff og barnegudstjeneste.

gudstjenesteplan

	Birkenes	Herefoss	Vegusdal
28.03.2010 Palmesøndag Joh 12,12-24	11:00 Familiegudstjeneste v/Geir Ola Tveit. Offer: Kirkens Nødhjelp	12:00 Toplandsheia Friluftsgudstjeneste v/ Gunvor Hofseth.	
01.04.2010 Skjærtorsdag Joh 13,1-15	19:00 Skjærtorsdags-gudstjeneste v/Gunvor Hofseth. Nattverd		11:00 Skjærtorsdagsgudstjeneste v/Gunvor Hofseth
02.04.2010 Langfredag Markus 14,26 - 15,37	11:00 Langfredagsgudstjeneste v/Geir Ola Tveit	19:00 Langfredagsgudstjeneste v/Geir Ola Tveit	
04.04.2010 Påskedag Joh 20,1-10	11:00 Høytidsgudstjeneste v/Gunvor Hofseth. Offer: NLM		11:00 Høgtidsgudstjeneste v/Geir Ola Tveit. Offer: Misjonsprosjektet
05.04.2010 Andre påskedag Joh 20,11-18		11:00 Høytidsgudstjeneste v/Geir Ola Tveit. Nattverd. Offer: Strømmestiftelsen	
11.04.2010 1.s.e.påske Joh 21,1-14	11:00 Ung Messe v/ Geir Ola Tveit, Kristin Brennsæter, m.fl. Nattverd Offer: Menighetsarb. Årsmøte		
18.04.2010 2.s.e.påske Joh. 21. 15 - 19		18:00 Salmekveld v/ Simonstad sangkor	11:00 Vegusdal kapell Høgmesse v/Gunvor Hofseth. Nattverd. Offer: Vegusdal bedehus
25.04.2010 3.s.e.påske Joh 14,1-11	11:00 St. Georgs dag. Familiegudstjeneste v/Gunvor Hofseth. Speiderne deltar. Offer: Birkenes speidergruppe	11:00 Høymesse v/Geir Ola Tveit. Nattverd. Offer: Bibelskolen i Grimstad	
01.05.2010 1. mai Luk. 6, 31 - 35	11:00 Kommunehusets kantine. Gudstjeneste v/Geir Ola Tveit. Offer: Kristne arb.forbund		
02.05.2010 4.s.e.påske Jes. 1, 18 - 20			11:00 Familiegudstjeneste v/Geir Ola Tveit. Offer: Gutte- og jenteforeningen
09.05.2010 5. søndag etter påske Matt. 6, 6-13	11:00 Familiegudstjeneste v/Gunvor Hofseth. Misjonsmarsj. Offer: Misjonsprosjektet. Nattverd		
13.05.2010 Kristi himmelfartsdag Apg. 1, 1-11		11:00 Høymesse v/Gunvor Hofseth. Nattverd. Offer: Menighetsarbeidet	

gudstjenesteplan

	Birkenes	Herefoss	Vegusdal
17.05.2010 Grunnlovssøndag Joh 12,35-36	11:45 Festgudstjeneste v/Gunvor Hofseth. Offer: Birkenes søndagsskole	11:00 Festgudstjeneste v/Geir Ola Tveit. Offer: Kirkens Nødhjelp	12:45 Festgudstjeneste v/Geir Ola Tveit. Offer: Kirkens Nødhjelp
22.05.2010 Pinseften	16:00 Barnas pinsefest.		
23.05.2010 Pinsedag: Joh. 14, 15 - 21	11:00 Høytidsgudstjeneste v/Gunvor Hofseth. Nattverd. Offer: Bibelselskapet	11:00 Konfirmasjonsgudstjeneste v/Geir Ola Tveit. Offer: Menighetsarbeidet	
24.05.2010 2. pinsedag 1. Kor. 12, 12-20			11:00 Høgtidsgudstjeneste v/Gunvor Hofseth. Offer: Engesland søndagsskole
27.05.2010 Torsdag	18:00 Temagudstjeneste v/konfirmantene, Kristin Brennsæter og begge prestene. Offer		
29.05.2010 Lørdag	14:00 Konfirmasjonsgudstjeneste v/Kristin Brennsæter og begge prestene. Offer: Menighetsarb.		
30.05.2010 Treenighetssøndag Matt. 28, 16-20	11:00 Konfirmasjonsgudstjeneste v/Kristin Brennsæter og begge prestene. Offer: Menighetsarb.		18:00 Temagudstjeneste v/konfirmantene og Geir Ola Tveit. Offer.
06.06.2010 2.s.e.pinse Luk 12,13-21			11:00 Konfirmasjonsgudstjeneste v/Geir Ola Tveit. Offer: Menighetsarbeidet
13.06.2010 3.s.e.pinse Luk. 19, 1-10	19:00 Friluftsgudstjeneste på Kirkestedet v/Geir Ola Tveit. Offer: Baldone	11:00 Bygdheim misjonshus, Væting. Gudstjeneste v/Geir Ola Tveit. Offer: Bygdheim misj.hus, Væting	
20.06.2010 4.s.e.pinse Luk 15,11-32		11:00 Høymesse v/Eivind Berthelsen. Offer: Kirkens SOS	
27.06.2010 5.s.e.pinse Joh 8,2-11	11:00 Høymesse v/Gunvor Hofseth. Nattverd. Offer: Birkenes sanitetsfor.		
04.07.2010 6.s.e.pinse Matt 16,13-20			11:00 Høymesse v/Gunvor Hofseth
11.07.2010 7.s.e.pinse Matt. 16, 24-27	11:00 Høymesse v/Gunvor Hofseth Sommersøndag. Kirkekaffe på Kirkestedet		

KIRKEKONTORET
KONTORTID:
Mandag til fredag 09 - 15

www.birkenes.kirken.no

KIRKEVERGE
Mai Liss
Hellingsæther Sørbotten
Mobil: 909 74 541
mlha@birkenes.kommune.no

SOKNEPREST
Gunvor Hofseth
Mobil: 959 37 103
guho@birkenes.kommune.no

**MENIGHETS-
PEDAGOG**
Kristin T. Brennsæter
Mobil: 404 07 705
krtb@birkenes.kommune.no

SEKRETÆR
Unni Eikenes
Tlf. priv.: 37 27 67 75
unei@birkenes.kommune.no

SOKNEPREST
Geir Ola Tveit
Tlf. priv.: 37 27 70 75
Mobil: 958 08 836
gotv@birkenes.kommune.no

HOVEDORGANIST
Reidar Sløgedal
Tlf. priv.: 37 27 72 11
Mobil: 971 75 919
resl@birkenes.kommune.no

**ORGANIST,
HEREFOSS OG VEGUSDAL**
Knut Geir Aas
Tlf. priv.: 37 27 65 13
Mobil: 478 63 313

**KIRKETJENER
BIRKENES**
Sigmund Hauge
Tlf. priv.: 37 27 91 85
Mobil: 900 69 196

**KLOKKER
BIRKENES**
Ernst Johan Tveit
Tlf. priv.: 37 27 61 57

**KIRKETJENER
HEREFOSS**
Petter Ross
Tlf. priv.: 37 80 37 39
Mobil: 481 29 078

**KLOKKER
HEREFOSS**
Gunn Kristine
Moldal Rødli

**KIRKETJENER
VEGUSDAL**
Olav Ditlef Tveit
Tlf. priv.: 37 27 85 42
Mobil: 976 12 883

**KLOKKER
VEGUSDAL**
Sigrd Retterholt
Tlf. priv.: 37 27 88 24

BIRKELAND

MARS 2010		APRIL 2010	
25.	Møte	21.	10:30 - Eldretreff
28.	18:00 - Påskemåltid	22.	Møte
		24.	20:00 - BUG
		25.	17:00 - Flerkulturelt fellesskap
		29.	Møte
APRIL 2010			
8.	Møte		
9.	20:30 - Nikodemus nattkafé		
10.	20:00 - BUG		
11.	Møte		
15.	Møte		
18.	17:00 - Søndagsåpent 19:30 - Møte		
Møteboka for bedehuset er hos Olav Teistedal, tlf. 37 27 69 70			
MERK! MØTE ER KL. 19:30 DERSOM IKKE ANNET ER OPPGITT		MAI 2010	
		6.	NOREA-møte
		16.	17:00 - Søndagsåpent
		19.	10:30 - Eldretreff
		JUNI 2010	
		4.	20:00 - Nikodemus nattkafé
		20.	17:00 - Søndagsåpent

Stille, stille Kedronbekken renner
 på sin ferd i denne mørke natt.
 Stille tyst Getsemanehagen sover
 i denne mørke natt.
 Se en ensom stred sin kamp i hagen,
 just som blod rant svetten ned mot jord.
 Jesus ba i redsel gru og smerte,
 Far ta fra meg denne byrde stor.
 Far la kun din vilje råde,
 Inntil døden du meg kraft må gi.
 Denne sorgens natt så hardt han kjempet,
 men på grunn av den jeg frelst skal bli.

E

BABYSANG!

På et lilla teppe på gulvet i peisestua på Birkeland bedehus legger ti mødre hver sin baby ned. Vi hører gråt, pludring, samtale og latter. ”Hvordan har dere hatt det siden sist?”, ”Holder dere dere friske?” osv Plutselig høres en svak, men klar tone fra en fingercymbal. Babyene blir helt stille, og stor øyne søker lyden. ”Vi tar hverandres hender” og navnesangen ”Gud elsker deg” klinger ut fra den stemmen som barna elsker mest av alt, mamma sin.

Åtte fredager i oktober og november har ti mødre og ti babyer vært samlet til kurs i Babysang, arrangert som en del av trosopplæringen i Birkenes menighet. Formiddagen begynner med en halvtimes synging, dansing, sanseopplevelser og lytting. Deretter setter vi oss til bords og spiser medbrakt lunsj. På forhånd har Inger Therese Woie kokt kaffe og te og dekket bordet med lys. Babysangen har for både mødre

og menighetspedagogen blitt ukas høydepunkt. Søndag 15. november fikk mange av medlemmene i menigheten vår høre og se de nydelige babyene og mødrene deres på G17-gudstjenesten på Bedehuset.

Over nyttår starter vi et nytt babysangkurs. Åtte fredager fra og med 29. januar er mødre eller fedre med babyer født fra august til desember 2009 velkomne. Disse vil få invitasjon via brev, men kan også allerede nå melde seg på til kirkekontoret. Påmeldingen må skje innen 22. januar.

Lenger utpå våren vil vi starte et småbarnssangkurs for foreldre med barn mellom 1 og 2 år. Mer informasjon om dette kommer senere.

Kristin Brennsæter
 menighetspedagog

Returadresse: Postboks 115, 4795 Birkeland

LYS VÅKEN!

Natt til 25. oktober overnattet 32 elever fra 5.klasse i Birkenes kirke. I regi av kirkens trosopplæring arrangeres dette som kalles LysVåken i flere av landets kirker, og selvfølgelig også på Birkeland. I menigheten vår har vi valgt å overnatte i kirken natt til den søndagen elevene i 5. klasse får utdelt Bibelen.

32 10-åringene sitter i trappa foran alteret i kirka. De har fått utdelt hver sin LysVåkenT-skjorte og en LysVåkenRefleks med navnet sitt på. De synger så taket i kirken løfter seg: "Lys, lys våken. Lys, lys våken. Her er

det fest, vi blir med med en gang. Og vi synger sammen". Kvelden og natta blir brukt til å leke, gå på skattejakt etter perler til Kristuskransen, spise pizza og lørdagssnop og forberede gudstjenesten til neste dag. Ca kl 01.00 ligger alle i soveposene sine, men ingen sover. Det går noen timer før alle har funnet roen og søvnen har innhentet dem.

Neste dag kommer resten av menigheten på besøk til en gudstjeneste som er laget av LysVåkenBarna. Og det blir en festgudstjeneste med drama, sang, preken av tre av 10-åringene og såpeboblevissignaler.

Kvelden, natta, morgenen og gudstjenesten ble en fantastisk opplevelse både for de 32 10-åringene, menighetspedagogen, presten og foreldrene som var med!

Kristin Brennsæter
menighetspedagog

